

XLV

Aquella matinada feren hores ca la Carme. Després del parèntesi agradós que havien fet al Cau, ara tocava endinsar-se en els secrets d'Internet. Laia duia la veu cantant, va comprovar que la connexió *wi-fi* de la Carme funcionava correctament, i que podia afegir-s'hi simultàniament més d'un portàtil. Al Toshiba de Martí li van connectar un projector perquè tots ho pogueren seguir en pantalla gran, projectada sobre la blanca paret, sense haver de deixar-se els ulls en el visionat. Va proposar començar la sessió internàutica pel correu electrònic del Martí, i així ho feren.

A la safata d'entrada del correu POP3 del periodista no hi havia massa missatges, perquè, fins el mateix dia de la seua mort —per la data ho pogueren deduir—, els havia estat guardant a diferents subcarpetes, relacionades amb la feina, personals, de col·lectius o associacions a què pertanyia o amb qui tenia relació... En obrir l'Outlook Express, la safata d'entrada va començar a omplir-se de missatges no baixats fins llavors. “Setanta-quatre nous missatges”. Hi eren barrejats els procedents del correu de Telefònica i els de Gmail.

Prudentment, sense eliminar-ne cap, Laia va començar a obrir-los, un a un.

A priori, els que duïen l'assumpte en anglés, deuriem ser *spam*, aquells anuncis no sol·licitats i que aplegaven sense saber d'on: casinos, com fer-se rics en un clic, falsos anuncis de bancs —*phishing*— que demanaven dades bancàries i contrasenyes, ofertes de rellotges i joies d'imitació, farmàcies de guàrdia que oferien Viagra i medicaments falsos o dubtosos, com allargar el penis... Tots, indefectiblement, remetien a un web, normalment ianqui, on ampliar-ho. I de quina manera!

“DISCOUNT-PRICE Pharmacy offers FREE SHIPPING to all countries Shipped Via EMS within 48 hours: ViagraB from \$1.75, CiajiisB from \$2.00, ValiumB from \$2.00, XanaxB from \$1.50, AtivanB from \$2.00, LevitraB from \$3.50, PhenterminB from \$3.00, AmbienB from \$1.75.

No Embrassment, Discreet Packaging”

“90% cheaper than original price, ReplicaWatches For Sale:

RolexA (Datejust/Sport), A Lange & Sohne, Bell & Ross, Bvlgari, Chopard, Gucci, Hermes, Omega”

“Ingresa a Royal Club Casino ahora y recibirá un chispeante y caliente bono de Bienvenida de hasta 300€!”

“Works for intimacy stimulation.”

“We have already sold 1,500,000 bottles all over the world.

What are the advantages of Big Manhood.”

Sorpresos com estaven de tanta oferta, esglaiadets es van quedar en veure un *spam* segurament argentí on, al costat d'un martell amb què s'havia fet encastar, d'aquella manera, un prisma quadrangular en un forat cilíndric més estret, s'hi podia llegir:

“No todo entra por la fuerza.

Probá con la crema Dilatador Anal.

Vas a ver que todo, todo puede entrar. Y sin dolor”

Decididament ho van deixar perquè allò ja feia mal, només de pensar-ho.

XLVI

L'endemà, a mitjan matí, van prosseguir la instructiva sessió d'Internet. Fenoll no pogué estar perquè havia de treballar. No van poder connectar-se abans perquè la banda ampla no va funcionar des de les vuit. Telefònica és el que tenia, a banda que encara no donava servei d'ADSL/XDSL a pobles com Benicolet, o a una part de Montitxelvo. I volien vendre'ns el segle XXI!

De tota manera van continuar analitzant els correus que Martí havia estat enviant fins el darrer dia: molts eren de feina, col·laboracions per al diari *Ara* i per al *Diari de les Comarques Centrals*, així com per a *Crònica*, que amb la introducció del color i en fer l'edició setmanal havia reviscolat.

Després n'hi havia alguns de caire personal, quasi críptics, que semblaven redactats en clau, o només per ser entesos pels receptors. A un tal Cippo de la Vila li n'adreçà uns quants, ben breus, en dies successius i d'un significat que se'ls escapava aleshores:

“Ens podem veure al bar Royal. 15 h.”

“No esperava que C. també haguera vingut. Només volia parlar claret amb tu”

“No em convenç la darrera oferta que m'heu fet. L'haureu de millorar.”

—Potser Vila? L'alcalde?

—I C. qui serà?

La resposta va trigar fins que repassaren els correus entrants pendents, especialment aquells dels quals el remetent n'era el tal Vila:

“OK, seré puntual.”

“Si ha vingut Cacau és perquè l’italià ens ho ha suggerit, que no vol que tingues la impressió que ens pots acollonar a tots”

Així que C. era Cacau, el regidor Chulià. I pel darrer e-mail es podia deduir que en el mateix grup, a més de Vila, hi havia un italià. Les sospites de tots s’encararen a Gianni, el soci de Blai. Socis només en el transport o en alguna cosa més? Allò ho havia de saber Fenoll de seguida. El cercle anava tancant-se i potser aquella informació li resultaria necessària.

Va telefonar Laia a la caserna, i, per tota resposta, d’un amable però sec agent, només va saber que “estava de servei”. Evidentment no li volien dir ni amb qui ni on podrien fer-se amb ell. El mòbil, fora de cobertura. Començaven a patir. Els cremava la informació.

Nerviosos com estaven, van decidir continuar escarbant els darrers missatges rebuts. I encara van créixer més els motius per tremolar. Un missatge de les 11:00 AM del mateix dia de la mort de Martí, un missatge enviat des d’un ajuntament, ja que l’extensió era “@gva.es”, sonava a advertència, quasi a amenaça:

“Cuida’t.”

Si l’hora del correu era la correcta, només deu hores i quaranta-cinc minuts més tard, Martí va patir un accident que li havia de costar la vida.